

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Ach mit Hierte Vill besvime

Citation: Bording, Anders: "Ach mit Hierte Vill besvime", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 227.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid108334/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>4. Skall hand sine frender hade Skall hand rømme slett herfra Och fra sine Venner gaa Skall hand fæderland forlade Fare hen [f]or ey att see Andit [m]jer end kuld och sne Hvor ey soell ey mane schinner Och ey nogen stjerne glimrer.</p> <p>5. Skall hand græselige biørne Spise med Sit eget blood Skall hand voffve ær' och mod J det sidste V[er]dsens hiørne</p>	<p>Ja hand Vill end Lenger gaa Och for dig dett alt udstaa, Skall hand med stor heede stride Ja hand Vill end mere Lide.</p> <p>6. [46] Hand Vill alting Vell forrette Ja hand Vill sin egen Krop For dig <i>Amaryllis</i> op Jmod ald Vlyche Sette Siig ô <i>Amaryllis</i> till For din Skyld hand gierne Vill. Hvad du ichon Vilt ombede Dig min Kieriste tilstede. <i>Finis</i></p>
--	--

129.

{17} *Daphnis* Vdi een fremmed Egn
Klager offver Sin Lengssel till den Skønne *Galathea*.

<p>1. Ach mit Hierte Vill besvime Krafft och mod forsvinde slett Naar ieg arme tencher rett Paa den Sorrhvæde time Der Saa snart henviste mig Ædle <i>Galathea</i> fra dig.</p> <p>2. Der mit Haabis Skib med glæde Vell belad fra Lychens Land Sig i tryggen hafn befand Kom Vlychens Strengre Vrede Med Sin Storm och den strax hen Dreff till Sorgens hafn igien.</p> <p>3. Thi ieg Arme sich att Lyde Dett Som Himlen offver mig Haffde Sluttit underlig</p>	<p>Att ieg Lenger mot[t] ey nyde for den tynde Skebne roe Och hos dig i Glæde boe.</p> <p>4. Dybe Such och Salte taare Som Vii baade hver for sig Feldit offuerflødelig Om Vor Sorrh Vidne baare Kunde dog ey hindre dett Vii [io motte] schillis Slett.</p> <p>5. Fremmed Egn Vkiendte steder Siden ieg fra dig henfoer Sørgelig ieg nu beboer. Hvor alt det Som andre glæder Mig i min bedrøffved Stand Mer ichon bedrøffve Kand.</p>
--	---

<p>6. Her i Vilden ørch ieg Vancher Her ieg driffver mine faar Her med Legomit ieg gaar, Men mitt herte Sind och tancher Er hos min Hyrdinde Sød, Vill och bliffve till min død.</p> <p>7. Din forstand ô Sinderige Din beleftuenhed och tuct Dine Dyders yndig Luct Mig aff hertet aldrig Vige J mit Sind din trofasthed Staer et Altere bereed.</p> <p>[19] 8. <i>Phœbus</i> Som till minde dragis Hvad hand Selff aff Lengersels Væ, Leed hos grønne Lavrbertra Gider icke Seet mig plagis Men med mørche Skyer Sig Offuerklæder Sørgelig.</p> <p>9. Aff medynch och <i>Luna</i> blegner Naar hun min elendighed Seer aff <i>Firmamenten</i> ned.</p>	<p>Lufften graad och taare regner Och udi min Smerte Vill Mig att grede hielpe till.</p> <p>10. <i>Echo</i> Sielcløse Stemme Jeg din Spott och Lide maa Och naar ieg Vill raabe Saa Ach hvad Skall ieg nu fornemme For den Skjønnes Venlighed Hun da svarer Enlighed.</p> <p>11. Er Jeg da elendig Hyrde Slett tilldømt ô <i>Galatbe</i> Dig att aldrig mere See. Skall den tunge Lengersels byrde Tvinge mig till att ieg saa Mig Slett offvergiftve maa.</p> <p>12. Ey Saa Kom mig att bestride Blæge død och gjør mig fri fra Vlychens <i>Tiranni</i>. Att ieg daa Kand freidig Lide Dine Skud och gierne dø For dig Kieris[er] Hyrdema. <i>Finis</i></p>
--	--

130.

[75]

Om *Galatbe* oc *Mopsa*.

Autore A. B. C.

<p>1. At en huer sig monne bucke For min <i>Galatbe</i> den smucke Volder at hun haffuer lærd Sæder som er ere værd.</p>	<p>2. Men at <i>Mopsa</i> sidder inde Naar sig andre i gilde finde Volder hun sig icke kand Skicke ret hos nogen Mand.</p>
--	--